

31998L0078

L 330/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

5.12.1998

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 98/78/WE
z dnia 27 października 1998 r.
w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 57 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189b Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽⁴⁾ a także pierwsza dyrektywa Rady 79/267/EWG z dnia 5 marca 1979 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie bezpośrednich ubezpieczeń na życie ⁽⁵⁾ nakładają na zakłady ubezpieczeniowe wymóg rozporządzania marginesem wypłacalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 19.12.1995, str. 16 oraz Dz.U. C 108 z 7.4.1998, str. 48.

⁽²⁾ Dz.U. C 174 z 17.6.1996, str. 16.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 1997 r. (Dz.U. C 339 z 10.11.1997, str. 136), wspólne stanowisko Rady z dnia 30 marca 1998 r. (Dz.U. C 204 z 30.6.1998, str. 1), decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 1998 r. (Dz.U. C 313 z 12.10.1998), oraz decyzja Rady z dnia 13 października 1998 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE (Dz.U. L 168 z 18.7.1995, str. 7).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE.

(2) Na mocy przepisów dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie, zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG ⁽⁶⁾ a także na mocy przepisów dyrektywy Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych administracyjnych, odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie, zmieniającej dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG ⁽⁷⁾ podejmowanie i prowadzenie działalności w zakresie ubezpieczeń wymaga udzielenia jednolitego zezwolenia administracyjnego, wydawanego przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym towarzystwo ubezpieczeniowe posiada swoją siedzibę statutową (Państwo Członkowskie pochodzenia); zezwolenie to pozwala towarzystwu na prowadzenie działalności na terenie całej Wspólnoty bądź na mocy prawa do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej i zakładania przedsiębiorstw, bądź na mocy prawa do swobodnego świadczenia usług; właściwe organy Państw Członkowskich pochodzenia odpowiedzialne są za monitorowanie stanu finansowego towarzystw ubezpieczeniowych, w tym ich wypłacalności.

(3) Środki w zakresie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych powinny umożliwić organom nadzoru nad zakładem ubezpieczeń ocenę jego sytuacji finansowej w oparciu o lepiej uzasadnione kryteria; ten dodatkowy nadzór powinien uwzględniać niektóre zakłady, które nie stanowią w danej chwili przedmiotu nadzoru na mocy dyrektyw wspólnotowych; niniejsza dyrektywa nie pociąga za sobą w żadnym razie obowiązku Państw Członkowskich sprawowania nadzoru nad zakładami ubezpieczeń rozpatrywanymi indywidualnie.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 1. Dyrektywa zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 360 z 9.12.1992, str. 1. Dyrektywa zmieniona przez dyrektywę 95/26/WE.

- (4) Na wspólnym rynku ubezpieczeń zakłady ubezpieczeń są ze sobą w bezpośredniej konkurencji, w konsekwencji przepisy dotyczące wymagań w stosunku do kapitału powinny być równoważne; w tym celu wybór kryteriów stosowanych do określenia dodatkowego nadzoru nie powinien pozostawać jedynie w gestii Państw Członkowskich; przyjęcie wspólnych przepisów podstawowych będzie służyło jak najlepiej interesowi Wspólnoty z racji tego, że pozwoli uniknąć zakłóceń w dziedzinie konkurencji; należy wyeliminować niektóre rozbieżności istniejące między prawodawstwami krajowymi w dziedzinie reguł ostrożnościowych, którym podlegają zakłady ubezpieczeniowe stanowiące część grupy ubezpieczeniowej.
- (5) Przyjęte podejście polega na dokonywaniu harmonizacji zasadniczej, koniecznej i wystarczającej dla osiągnięcia wspólnego uznawania systemów kontroli ostrożnościowej w tej dziedzinie; przedmiotem niniejszej dyrektywy jest w szczególności ochrona interesów osób ubezpieczonych.
- (6) Niektóre przepisy niniejszej dyrektywy określają normy minimalne; Państwo Członkowskie pochodzenia może ustanowić bardziej rygorystyczne przepisy wobec zakładów ubezpieczeń, którym zostały wydane zezwolenia przez właściwe organy tego Państwa.
- (7) Niniejsza dyrektywa przewiduje dodatkowy nadzór każdego zakładu ubezpieczeń, posiadającego udziały kapitałowe w co najmniej jednym zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji lub w zakładzie ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, jak też dodatkowy nadzór, według innych zasad, każdego zakładu ubezpieczeń, którego zakład macierzysty jest ubezpieczeniową grupą kapitałową, zakładem reasekuracji, zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim lub też ubezpieczeniową grupą kapitałową prowadzącą działalność mieszaną; nadzór nad zakładem ubezpieczeń na podstawie indywidualnej przez właściwe organy pozostaje podstawową zasadą nadzoru ubezpieczeniowego.
- (8) Należy ustalić poziom wypłacalności, skorygowany dla zakładów ubezpieczeń będących częścią grupy ubezpieczeniowej; właściwe organy we Wspólnocie stosują różne metody, uwzględniające skutki, jakie dla sytuacji finansowej zakładów ubezpieczeń ma ich przynależność do grupy ubezpieczeniowej; niniejsza dyrektywa wprowadza trzy metody do celów ustalenia tego poziomu; przyjęto założenie, że pod względem ostrożności metody te są równoważne.
- (9) Na wypłacalność zakładu ubezpieczeń będącego podmiotem zależnym kapitałowej grupy ubezpieczeniowej powiązanym z zakładem ubezpieczeniowym, zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim mogą oddziaływać zasoby finansowe grupy, której jest częścią, oraz podział zasobów finansowych wewnątrz grupy; właściwe organy powinny być wyposażone w odpowiednie środki sprawowania dodatkowego nadzoru oraz podejmowania właściwych kroków na poziomie zakładu ubezpieczeń, jeżeli wypłacalność tego zakładu jest lub może być zagrożona.
- (10) Właściwe organy powinny mieć dostęp do wszelkich informacji użytecznych do sprawowania dodatkowego nadzoru; należy ustanowić współpracę między organami nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, jak też między tymi organami oraz organami i odpowiedzialnymi za nadzór nad innymi sektorami finansowymi.
- (11) Operacje wewnątrz grupy mogą oddziaływać na sytuację finansową zakładu ubezpieczeń; właściwe organy powinny móc sprawować ogólny nadzór nad niektórymi rodzajami operacji wewnątrz grupy oraz podejmować właściwe kroki na poziomie zakładu ubezpieczeń, kiedy wypłacalność tego zakładu jest lub może być zagrożona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ,

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład, który otrzymał zezwolenie administracyjne zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG lub z art. 6 dyrektywy 79/267/EWG;
- b) „zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim” oznacza zakład, który musiałby otrzymać zezwolenie zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG lub z art. 6 dyrektywy 79/267/EWG, gdyby miał swoją zarejestrowaną siedzibę na terenie Wspólnoty;
- c) „zakład reasekuracji” oznacza zakład inny niż zakład ubezpieczeń lub zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim, którego główna działalność polega na przyjmowaniu ryzyka przekazywanego przez inny zakład ubezpieczeń, zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim lub inne zakłady reasekuracji;

- d) „zakład macierzysty” oznacza zakład macierzysty w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG⁽¹⁾, jak też każdy zakład wywierający w sposób rzeczywisty, w opinii właściwych organów, dominujący wpływ na inny zakład;
- e) „zakład będący podmiotem zależnym” oznacza zakład będący podmiotem zależnym w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG, jak też każdy zakład, na który zakład macierzysty wywiera, w opinii właściwych organów, dominujący wpływ. Każdy podmiot zależny innego podmiotu zależnego jest również uważany za podmiot zależny zakładu macierzystego, który stoi na czele tych zakładów;
- f) „udział kapitałowy” oznacza udział kapitałowy w rozumieniu art. 17 zdanie pierwsze dyrektywy 78/660/EWG⁽²⁾ lub fakt posiadania, bezpośrednio lub pośrednio, 20 % lub więcej praw głosu lub kapitału zakładu ubezpieczeń;
- g) „zakład posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie” oznacza zakład, który jest albo zakładem macierzystym, albo innym zakładem, który posiada udziały kapitałowe;
- h) „zakład powiązany” oznacza zakład, który jest albo podmiotem zależnym, albo zakładem, w którym inny zakład posiada udziały kapitałowe;
- i) „ubezpieczeniowa grupa kapitałowa” oznacza zakład macierzysty, którego główna działalność polega na nabywaniu i posiadaniu udziałów kapitałowych w podmiotach zależnych, o ile podmioty te są wyłącznie lub głównie zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji lub zakładami ubezpieczeń mieszczącymi się w państwach trzecich i co najmniej jeden podmiot zależny jest zakładem ubezpieczeń;
- j) „ubezpieczeniowa grupa kapitałowa prowadząca działalność mieszaną” oznacza zakład macierzysty, inny niż zakład ubezpieczeń, niż zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim, niż zakład reasekuracji lub inny niż ubezpieczeniowa grupa kapitałowa, który wśród swoich podmiotów zależnych posiada co najmniej jeden zakład ubezpieczeń;
- k) „właściwe organy” oznaczają organy krajowe upoważnione na mocy ustawy lub rozporządzenia do nadzorowania zakładów ubezpieczeń.

Artykuł 2

Przypadki stosowania dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń

1. Poza przepisami dyrektywy 73/239/EWG oraz dyrektywy 79/267/EWG, które określają zasady nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, Państwa Członkowskie przewidują nadzór dodatkowy nad każdym zakładem ubezpieczeń, który jest zakładem posiadającym udziały kapitałowe w co najmniej jednym zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji lub zakładzie ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim w sposób przewidziany w art. 5, 6, 8 i 9.

2. Każdy zakład ubezpieczeń, którego zakład macierzysty jest ubezpieczeniową grupą kapitałową, zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, podlega dodatkowemu nadzorowi w sposób przewidziany w art. 5 ust. 2, art. 6, 8 i 10.

3. Każdy zakład ubezpieczeń, którego zakład macierzysty jest ubezpieczeniową grupą kapitałową prowadzącą działalność mieszaną, podlega dodatkowemu nadzorowi w sposób przewidziany w art. 5 ust. 2, art. 6 i 8.

Artykuł 3

Zasięg nadzoru dodatkowego

1. Sprawowanie nadzoru dodatkowego zgodnie z art. 2 nie pociąga za sobą w żadnym razie obowiązku właściwych organów nadzoru nad zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, nad ubezpieczeniową grupą kapitałową, nad ubezpieczeniową grupą kapitałową prowadzącą działalność mieszaną ani nad zakładem reasekuracji, rozpatrywanymi indywidualnie.

2. Nadzór dodatkowy uwzględnia:

- zakłady powiązane z zakładem ubezpieczeń,
- zakłady posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie ubezpieczeń,
- zakłady powiązane z zakładem posiadającym udziały kapitałowe w innym zakładzie ubezpieczeń,

o których mowa w art. 5, 6, 8, 9 i 10.

3. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o nieuwzględnieniu w sprawowaniu nadzoru dodatkowego, o którym mowa w art. 2, zakładów mających siedzibę statutową w państwie trzecim, o ile istnieją przeszkody prawne w przekazywaniu niezbędnych informacji, bez uszczerbku dla przepisów załącznika I pkt 2.5 oraz załącznika II pkt 4.

Ponadto właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego mogą zdecydować, przypadek po przypadku, o nieuwzględnieniu zakładu w sprawowaniu nadzoru dodatkowego, o którym mowa w art. 2, w następujących przypadkach:

(1) Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r., wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Akt Przystąpienia z 1994 r.

(2) Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r., wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rachunków rocznych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Akt Przystąpienia z 1994 r.

- jeżeli zakład mający podlegać nadzorowi przedstawia interes bez znaczenia w świetle celów nadzoru dodatkowego nad zakładami ubezpieczeń,
- jeżeli uwzględnienie sytuacji finansowej zakładu byłoby niewłaściwe lub wprowadzające w błąd w świetle celów nadzoru dodatkowego nad zakładami ubezpieczeń.

Artykuł 4

Właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego

1. Nadzór dodatkowy sprawowany jest przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym zakład ubezpieczeń otrzymał zezwolenie administracyjne, zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG lub art. 6 dyrektywy 79/267/EWG.
2. Jeżeli zakłady ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenie w dwóch lub więcej Państwach Członkowskich, mają za zakład macierzysty tę samą ubezpieczeniową grupę kapitałową, zakład reasekuracji, zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim lub ubezpieczeniową grupę kapitałową prowadzącą działalność mieszaną, to właściwe organy tych Państw Członkowskich mogą zgodzić się co do wyboru tych spośród nich, które będą odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego.
3. Jeżeli Państwo Członkowskie posiada więcej niż jeden właściwy organ sprawowania nadzoru dodatkowego nad zakładami ubezpieczeń oraz zakładami reasekuracji, wówczas Państwo to podejmuje konieczne kroki w celu zapewnienia koordynacji między tymi organami.

Artykuł 5

Dostępność oraz jakość informacji

1. Państwa Członkowskie postanawiają, że właściwe organy powinny wymagać, aby każdy zakład ubezpieczeń podlegający dodatkowemu nadzorowi dysponował odpowiednimi procedurami kontroli wewnętrznej w celu przedstawiania wszelkich danych oraz informacji użytecznych do celów sprawowania nadzoru dodatkowego.
2. Państwa Członkowskie podejmują właściwe kroki w celu zapewnienia, iż żadna bariera natury prawnej w ich jurysdykcji nie będzie dla zakładów podlegających nadzorowi dodatkowemu, dla zakładów z nimi powiązanych lub posiadających w nich udziały przeszkodą w wymianie między sobą informacji użytecznych do celów sprawowania nadzoru dodatkowego.

Artykuł 6

Dostęp do informacji

1. Państwa Członkowskie przewidują, że ich właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru dodatkowego będą miały dostęp do każdej informacji użytecznej do celów sprawowania nadzoru nad zakładem ubezpieczeń podlegającym takiemu dodatkowemu nadzorowi. Właściwe organy mogą zwrócić się bezpośrednio do odpowiednich zakładów, o których mowa w art. 3 ust. 2, aby otrzymać konieczne informacje, o ile informacje te są wymagane od zakładu ubezpieczeń, a zakład ten ich nie dostarczył.

2. Państwa Członkowskie przewidują, że ich właściwe organy będą mogły dokonać na ich terytorium, same lub za pośrednictwem osób upoważnionych w tym celu, sprawdzenia na miejscu informacji, o których mowa w ust. 1, w:

- zakładzie ubezpieczeń podlegającym dodatkowemu nadzorowi,
- podmiotach zależnych tego zakładu ubezpieczeń,
- zakładach macierzystych tego zakładu ubezpieczeń,
- podmiotach zależnych zakładu macierzystego tego zakładu ubezpieczeń.

3. Jeżeli w ramach stosowania przepisów niniejszego artykułu właściwe organy danego Państwa Członkowskiego domagają się, w określonych przypadkach, sprawdzenia ważnych informacji, dotyczących zakładu mieszczącego się w innym Państwie Członkowskim i który jest zakładem powiązany z zakładem ubezpieczeń, podmiotem zależnym zakładu ubezpieczeń, zakładem macierzystym zakładu ubezpieczeń lub podmiotem zależnym zakładu macierzystego tego zakładu ubezpieczeń, podlegającym dodatkowemu nadzorowi, zobowiązane są wnioskować do właściwych organów innego Państwa Członkowskiego o dokonanie tego sprawdzenia. Organy, które otrzymały wniosek, zobowiązane są w granicach swojej jurysdykcji do dokonania sprawdzenia bądź wydania zezwolenia na sprawdzenie organom, które wystąpiły z wnioskiem, bądź wydania zezwolenia na sprawdzenie przez biegłego rewidenta lub eksperta.

Artykuł 7

Współpraca między właściwymi organami

1. Jeżeli zakłady ubezpieczeń mające siedziby w różnych Państwach Członkowskich są bezpośrednio lub pośrednio powiązane lub istnieje zakład posiadający w nich udziały kapitałowe, to właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego przekazują sobie nawzajem, na wniosek drugiej strony, wszystkie istotne informacje mogące umożliwić lub ułatwić sprawowanie nadzoru na mocy niniejszej dyrektywy oraz przekazują, z własnej inicjatywy, każdą informację, którą uznają za zasadniczą dla innych właściwych organów.

2. Jeżeli zakład ubezpieczeń i bądź instytucja kredytowa w rozumieniu przepisów dyrektywy 77/780/EWG ⁽¹⁾, bądź przedsiębiorstwo inwestycyjne w rozumieniu przepisów dyrektywy 93/22/EWG ⁽²⁾, bądź obie te instytucje, są bezpośrednio lub pośrednio powiązane lub istnieje zakład posiadający w nich udziały kapitałowe, to właściwe organy oraz organy publicznie odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru nad tymi zakładami ściśle ze sobą współpracują. Bez uszczerbku dla swoich obowiązków organy te dostarczają sobie wszystkie informacje, mogące ułatwić realizację ich zadań, w szczególności w ramach niniejszej dyrektywy.

3. Informacje otrzymane na mocy przepisów niniejszej dyrektywy, a w szczególności wszelka wymiana informacji między właściwymi organami, przewidziane przez niniejszą dyrektywę podlegają tajemnicy zawodowej określonej w art. 16 dyrektywy 92/49/EWG oraz w art. 15 dyrektywy 92/96/EWG.

Artykuł 8

Operacje w obrębie grupy

1. Państwa Członkowskie postanawiają, że właściwe organy sprawują ogólny nadzór nad operacjami między:

- a) zakładem ubezpieczeń a:
 - i) zakładem powiązaniem z zakładem ubezpieczeń;
 - ii) zakładem posiadającym udziały kapitałowe w zakładzie ubezpieczeń;
 - iii) zakładem powiązaniem z zakładem posiadającym udziały kapitałowe w zakładzie ubezpieczeń;
- b) zakładem ubezpieczeń a osobą fizyczną, która posiada udziały w:
 - i) zakładzie ubezpieczeń lub w jednym z zakładów powiązanych z zakładem ubezpieczeń;
 - ii) zakładzie posiadającym udziały w zakładzie ubezpieczeń;
 - iii) zakładzie powiązaniem z zakładem posiadającym udziały kapitałowe w zakładzie ubezpieczeń.

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 96/13/WE (Dz.U. L 66 z 16.3.1996, str. 15).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 27). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/9/WE (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, str. 22).

Operacje te dotyczą w szczególności:

- pożyczek,
- gwarancji oraz operacji pozabilansowych,
- pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności,
- inwestycji,
- operacji reasekuracji,
- umów odnoszących się do podziału kosztów.

2. W tym celu Państwa Członkowskie wymagają składania przynajmniej raz w roku przez zakłady ubezpieczeń stosownych sprawozdań dotyczących znaczących operacji, o których mowa w ust. 1, właściwym organom.

Jeżeli z tych informacji wynika, że wypłacalność zakładu ubezpieczeń jest lub może być zagrożona, to właściwe organy podejmują stosowne kroki na poziomie zakładu ubezpieczeń.

Artykuł 9

Wymóg skorygowanej wypłacalności

1. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 1, Państwa Członkowskie wymagają, ażeby obliczenie skorygowanej wypłacalności zostało wykonane zgodnie z załącznikiem I.
2. Zakłady powiązane, zakłady posiadające udziały kapitałowe w innych zakładach oraz zakłady powiązane z zakładami posiadającymi udziały kapitałowe w innych zakładach powinny zostać uwzględnione w obliczeniu, o którym mowa w ust. 1.
3. Jeżeli obliczenie, o którym mowa w ust. 1, pokazuje, że skorygowana wypłacalność jest negatywna, to właściwe organy podejmują stosowne kroki na poziomie rozpatrywanego zakładu ubezpieczeń.

Artykuł 10

Zakłady reasekuracji, ubezpieczeniowe grupy kapitałowe oraz zakłady ubezpieczeń mieszczące się w państwie trzecim

1. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 2, Państwa Członkowskie wymagają zastosowania metody nadzoru dodatkowego zgodnie z załącznikiem II.
2. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 2, obliczenie powinno uwzględniać wszystkie zakłady powiązane ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim w sposób przewidziany w załączniku II.
3. Jeżeli na podstawie odnośnego obliczenia właściwe organy dojdą do wniosku, że wypłacalność zakładu ubezpieczeń będącego podmiotem zależnym ubezpieczeniowej grupy kapitałowej,

zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim jest lub może być zagrożona, podejmują one stosowne kroki na poziomie tego zakładu ubezpieczeń.

Artykuł 11

Wdrażanie

1. Państwa Członkowskie ustanawiają nie później niż dnia 5 czerwca 2000 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Informują o tym bezzwłocznie Komisję.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że przepisy, o których mowa w ust. 1, znajdują w pierwszej kolejności zastosowanie w odniesieniu do nadzoru rachunków w roku obrachunkowym biegnącym od dnia 1 stycznia 2001 r. lub w trakcie tego roku kalendarzowego.

3. Jeżeli Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy, o których mowa w ust. 1, przepisy te powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie przekazują Komisji tekst istotnych przepisów prawa krajowego, które wprowadzają w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

5. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2006 r. Komisja przedkłada Komitetowi ds. Ubezpieczeń sprawozdanie dotyczące wykonania przepisów niniejszej dyrektywy oraz, o ile to konieczne, sprawozdanie dotyczące konieczności dalszej harmonizacji.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 października 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J.M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

E. HOSTASCH

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OBLICZANIE SKORYGOWANEJ WYPŁACALNOŚCI ZAKŁADÓW UBEZPIECZEŃ

1. WYBÓR METODY OBLICZANIA ORAZ ZASADY OGÓLNE

- A. Państwa Członkowskie zapewniają, że obliczanie skorygowanej wypłacalności zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1, jest dokonywane według jednej z metod opisanych w pkt 3. Jednakże Państwo Członkowskie może przewidzieć, żeby właściwe organy zezwalały lub narzucały zastosowanie metody, o której mowa w pkt 3, innej niż wybrana przez Państwo Członkowskie.

B. **Proporcjonalność**

W obliczaniu skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń uwzględnia się proporcjonalną część będącą w posiadaniu zakładu posiadającego udziały kapitałowe w swoich zakładach powiązanych.

Przez „proporcjonalną część” rozumie się, w przypadku zastosowania metody 1 lub 2, opisanej w pkt 3, część subskrybowanego kapitału będącego w posiadaniu, bezpośrednio lub pośrednio, zakładu posiadającego udziały kapitałowe w tym zakładzie bądź, w przypadku zastosowania metody 3, opisanej w pkt 3, stopy stosowane do prowadzenia rachunków skonsolidowanych.

Jednakże jakakolwiek metoda została użyta, jeżeli zakład powiązany stanowi podmiot zależny i jeżeli ma on deficyt wypłacalności, to uwzględniony powinien zostać całkowity deficyt wypłacalności podmiotu zależnego.

Jednakże w przypadku gdy w opinii właściwych organów odpowiedzialność zakładu macierzystego posiadającego część kapitału jest ściśle i jednoznacznie ograniczona do tej części kapitału, to właściwe organy mogą pozwolić na uwzględnienie deficytu wypłacalności podmiotu zależnego na zasadzie proporcjonalności.

C. **Zniesienie podwójnego stosowania pozycji marginesu wypłacalności**C.1. *Ogólne podejście do pozycji marginesu wypłacalności*

Niezależnie od metody używanej do obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń należy znieść podwójne stosowanie pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności pomiędzy różnymi zakładami ubezpieczeń rozpatrywanymi w obliczaniu.

W tym celu podczas obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń, o ile metody opisane w pkt 3 tego nie przewidują, następujące sumy zostają zniesione:

- wartość wszystkich aktywów tego zakładu ubezpieczeniowego, która pokrywa finansowanie pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności jednego ze swoich powiązanych zakładów ubezpieczeń,
- wartość wszystkich aktywów danego zakładu ubezpieczeniowego powiązanego z tym zakładem ubezpieczeniowym, która pokrywa finansowanie pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności tego zakładu ubezpieczeń,
- wartość wszystkich aktywów danego zakładu ubezpieczeniowego powiązanego z tym zakładem ubezpieczeniowym, która pokrywa finansowanie pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności każdego innego zakładu ubezpieczeń powiązanego z tym zakładem ubezpieczeń.

C.2. *Podejście do niektórych elementów*

Bez uszczerbku dla przepisów pkt C.1:

- rezerwy zysków oraz przyszłe zyski zakładu ubezpieczeń na życie powiązanego z zakładem ubezpieczeń, dla którego skorygowana wypłacalność jest obliczana, oraz
- części subskrybowane, ale nieopłacone w całości, kapitału zakładu ubezpieczeń powiązanego z zakładem ubezpieczeń, dla którego skorygowana wypłacalność jest obliczana,

mogą być uwzględnione w obliczeniu tylko, o ile kwalifikują się one do pokrycia marginesu wypłacalności tego powiązanego zakładu. Jednakże każda część subskrybowana, ale nieopłacona w całości, kapitału stanowiąca potencjalne zobowiązanie przypadające na zakład, który posiada udziały kapitałowe w innym zakładzie, jest całkowicie pomijana w obliczeniu.

Części subskrybowane, ale nieopłacone w całości, kapitału zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie, które stanowią potencjalne zobowiązanie przypadające na powiązany zakład ubezpieczeń, są także pomijane w obliczeniu.

Części subskrybowane, ale nieopłacone w całości, kapitału powiązanego zakładu ubezpieczeń, które stanowią potencjalne zobowiązanie przypadające na inny zakład ubezpieczeń powiązany z tym samym zakładem posiadającym udziały kapitałowe, są także pomijane w obliczeniu.

C.3. *Możliwość dokonania transferu*

Jeżeli właściwe organy uznają, że niektóre pozycje kwalifikujące się do marginesu wypłacalności powiązanego zakładu ubezpieczeń inne niż te, o których mowa w pkt C.2, nie mogą w rzeczywistości stać się rozporządzalne, aby pokryć wymóg marginesu wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe, dla którego skorygowana wypłacalność jest obliczana, wówczas te pozycje mogą być włączone do obliczenia tylko, o ile kwalifikują się one do pokrycia wymogu marginesu wypłacalności zakładu powiązanego.

C.4. Suma pozycji, o których mowa w pkt C.2 oraz C.3, nie może przekraczać wymogu marginesu wypłacalności powiązanego zakładu ubezpieczeń.

D. **Zakaz kreowania kapitału wewnątrz grupy**

Podczas obliczania skorygowanej wypłacalności nie bierze się pod uwagę żadnej z pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności pochodzącego z finansowania wzajemnego między zakładem ubezpieczeń a:

- zakładem powiązaniem z zakładem ubezpieczeń,
- zakładem posiadającym udziały w zakładzie ubezpieczeń,
- innym zakładem powiązaniem z jakimkolwiek z zakładów posiadających udziały w zakładzie ubezpieczeń.

Ponadto nie bierze się pod uwagę żadnej z pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności zakładu ubezpieczeń powiązanego z zakładem ubezpieczeń, dla którego skorygowana wypłacalność jest obliczana, o ile odnośna pozycja pochodzi z finansowania wzajemnego z innym zakładem ubezpieczeń powiązaniem z tym zakładem ubezpieczeń.

W szczególności mamy do czynienia z finansowaniem wzajemnym, jeżeli zakład ubezpieczeń lub jakikolwiek z jego zakładów powiązanych posiada udziały w jakimś innym zakładzie, który, bezpośrednio lub pośrednio, jest w posiadaniu pozycji kwalifikującej się do marginesu wypłacalności pierwszego zakładu lub jeżeli udziela mu on pożyczek.

E. Właściwe organy zapewniają, ażeby skorygowana wypłacalność była obliczana z taką samą częstotliwością jak ta, która jest określona przez dyrektywy 73/239/EWG oraz 79/267/EWG do obliczenia marginesu wypłacalności zakładów ubezpieczeń. Wartość aktywów oraz zobowiązań obliczana jest na podstawie stosownych przepisów dyrektyw 73/239/EWG, 79/267/EWG oraz 91/674/EWG ⁽¹⁾.

2. ZASTOSOWANIE METOD OBLICZANIA

2.1. **Zakłady ubezpieczeń powiązane**

Obliczanie skorygowanej wypłacalności dokonywane jest na podstawie ogólnych zasad i metod ustanowionych w niniejszym załączniku.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych oraz sprawozdań skonsolidowanych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, str. 7).

We wszystkich metodach, jeżeli zakład ubezpieczeń posiada więcej niż jeden zakład powiązany, skorygowana wypłacalność obliczana jest przez włączenie każdego z powiązanych zakładów ubezpieczeń.

W przypadkach udziałów sukcesywnych (na przykład, gdy zakład ubezpieczeń jest zakładem posiadającym udziały kapitałowe w innym zakładzie ubezpieczeń, który sam jest zakładem posiadającym udziały kapitałowe w innym zakładzie ubezpieczeń) obliczanie skorygowanej wypłacalności dokonywane jest na poziomie każdego zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie, który ma co najmniej jeden powiązany zakład ubezpieczeń.

Państwa Członkowskie mogą odstąpić od obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń:

- jeżeli chodzi o zakład powiązany z innym zakładem ubezpieczeń, który otrzymał zezwolenie w tym samym Państwie Członkowskim, oraz jeżeli ten zakład powiązany uwzględniony jest w obliczeniu skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe, lub
- jeżeli chodzi o zakład powiązany albo z ubezpieczeniową grupą kapitałową, albo z zakładem reasekuracji, który ma swoją siedzibę statutową w tym samym Państwie Członkowskim co zakład ubezpieczeń, oraz jeżeli ubezpieczeniowa grupa kapitałowa lub zakład reasekuracji oraz powiązany zakład ubezpieczeń uwzględnione są w dokonywanym obliczeniu.

Państwa Członkowskie mogą także odstąpić od obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń, jeżeli chodzi o zakład ubezpieczeń powiązany z innym zakładem ubezpieczeń, z zakładem reasekuracji lub z ubezpieczeniową grupą kapitałową, która ma swoją siedzibę statutową w innym Państwie Członkowskim, oraz jeżeli właściwe organy tych Państw porozumiały się co do przekazania funkcji nadzoru dodatkowego właściwym organom drugiej strony.

W każdym przypadku odstąpienie to może mieć miejsce jedynie wtedy, gdy pozycje kwalifikujące się do marginesu wypłacalności zakładów ubezpieczeń branych pod uwagę w obliczeniu są zgodnie z opinią właściwych organów, odpowiednio podzielone między odnośne zakłady.

Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, w sytuacji gdy powiązany zakład ubezpieczeń ma swoją siedzibę statutową w innym Państwie Członkowskim niż zakład ubezpieczeń, dla którego obliczanie skorygowanej wypłacalności jest dokonywane, że obliczenie to uwzględni w odniesieniu do zakładu powiązanego poziom wypłacalności wyceniony przez właściwe organy innego Państwa Członkowskiego.

2.2. Powiązane zakłady reasekuracji

W przypadku obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe w zakładzie reasekuracji ten powiązany zakład reasekuracji jest traktowany, jedynie dla potrzeb obliczenia, w sposób analogiczny do powiązanego zakładu ubezpieczeń, przy zastosowaniu ogólnych zasad oraz metod opisanych w niniejszym załączniku.

W tym celu powinien zostać ustanowiony wymóg podstawowej wypłacalności obliczanej dla każdego powiązanego zakładu reasekuracji, na podstawie takich samych zasad, jak te przewidziane w art. 16 ust. 2-5 dyrektywy 73/239/EWG lub w art. 19 dyrektywy 79/267/EWG. Jednakże w przypadku poważnych trudności w stosowaniu tych zasad właściwe organy mogą przyjąć, że wymóg podstawowej wypłacalności ubezpieczenia na życie będzie obliczany na podstawie pierwszego wyniku przewidzianego w art. 16 ust. 3 dyrektywy 73/239/EWG. Takie same pozycje, jak te, o których mowa w art. 16 ust. 1 dyrektywy 73/239/EWG lub w art. 18 dyrektywy 79/267/EWG, są uznawane za pozycje kwalifikujące się do marginesu podstawowej wypłacalności. Wartość aktywów oraz zobowiązań wyliczana jest na podstawie tych samych przepisów, o których mowa w odnośnych dyrektywach oraz w dyrektywie 91/674/EWG.

2.3. Ubezpieczeniowe grupy kapitałowe zajmujące się pośrednictwem

W przypadku obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń, który posiada udziały w danym zakładzie ubezpieczeń, w powiązonym zakładzie reasekuracji lub w zakładzie ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, poprzez ubezpieczeniową grupę kapitałową, uwzględnia się sytuację ubezpieczeniowej grupy kapitałowej zajmującej się pośrednictwem. Jedynie dla potrzeb obliczenia, dokonywanego zgodnie z ogólnymi przepisami i metodami opisanymi w niniejszym załączniku, ta ubezpieczeniowa grupa kapitałowa jest traktowana tak, jakby była zakładem ubezpieczeń podlegającym wymogowi wypłacalności równej zero, oraz podlegającym tym samym warunkom, jak te, ustalone w art. 16 ust. 1 dyrektywy 73/239/EWG lub w art. 18 dyrektywy 79/267/EWG, w odniesieniu do pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności.

2.4. Zakłady ubezpieczeń oraz powiązane zakłady reasekuracji mające swoją siedzibę statutową w państwie trzecim

A. Powiązane zakłady ubezpieczeń z państw trzecich

W przypadku obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń, który posiada udziały w danym zakładzie ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim, ten ostatni zakład jest traktowany, jedynie dla potrzeb tego obliczenia, w sposób analogiczny do powiązanego zakładu ubezpieczeń, przy zastosowaniu ogólnych przepisów i metod opisanych w niniejszym załączniku.

Jednakże jeżeli państwo trzecie, w którym ten zakład posiada swoją siedzibę statutową, podda zakład obowiązkowi posiadania zezwolenia oraz narzuci mu wymóg wypłacalności co najmniej porównywalnej do tej, jaka jest przewidziana przez dyrektywy 73/239/EWG oraz 79/267/EWG, przy uwzględnieniu pozycji pokrycia tego wymogu, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, aby w obliczaniu wzięto pod uwagę, w odniesieniu do tego zakładu, wymóg wypłacalności oraz pozycje kwalifikujące się do pokrycia tego wymogu, przewidziane przez rozpatrywane państwo trzecie.

B. Powiązane zakłady reasekuracji mieszczące się w państwach trzecich

Bez względu na przepisy pkt 2.2 w przypadku obliczania skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń, który posiada udziały w zakładzie reasekuracji mającym swoją siedzibę statutową w państwie trzecim, oraz z zastrzeżeniem takich samych wymogów, jak te, o których mowa powyżej w pkt A, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, aby w obliczaniu wzięto pod uwagę w odniesieniu do ostatniego zakładu wymóg posiadania środków własnych oraz pozycji kwalifikujących się do pokrycia tego wymogu przewidzianych przez rozpatrywane państwo trzecie. Jeżeli takiemu wymogowi podlegają jedynie zakłady ubezpieczeń mieszczące się w tym kraju trzecim, to podstawowy wymóg posiadania środków własnych powiązanego zakładu reasekuracji oraz pozycje kwalifikujące się do pokrycia wymogu podstawowego mogą być obliczane, jakby zakład, o którym mowa, stanowił powiązany zakład ubezpieczeń mieszczący się w rozpatrywanym państwie trzecim.

2.5. Brak niezbędnych informacji

Jeżeli właściwe organy nie posiadają z jakiegokolwiek powodu informacji niezbędnych do obliczenia skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń oraz odnoszących się do zakładu powiązanego mającego swoją siedzibę statutową w danym Państwie Członkowskim lub w danym państwie trzecim, to wartość księgowa tego zakładu w zakładzie ubezpieczeń posiadającym udziały kapitałowe jest potrącana od pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności. W tym przypadku niezrealizowane zyski związane z tymi udziałami nie mogą być uznawane za pozycję kwalifikującą się do marginesu wypłacalności.

3. METODY OBLICZANIA

Metoda 1: Metoda potrąceń i agregacji

Skorygowana wypłacalność zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe jest różnicą między:

- i) sumą
 - a) pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe, oraz
 - b) proporcjonalnego udziału zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe w pozycjach kwalifikujących się do marginesu wypłacalności powiązanego zakładu ubezpieczeńoraz
- ii) sumą
 - a) wartości księgowej powiązanego zakładu ubezpieczeń w zakładzie ubezpieczeń posiadającym udziały kapitałowe, oraz
 - b) wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe, oraz
 - c) proporcjonalnego udziału wymogu wypłacalności powiązanego zakładu ubezpieczeń.

Jeżeli udziały w powiązonym zakładzie ubezpieczeń polegają, w całości lub w części, na własności pośredniej, wówczas wartość pozycji pkt ii) lit. a) powinna obejmować wartość własności pośredniej, przy uwzględnieniu odpowiednich sukcesywnych odsetek, a wartość pozycji pkt i) lit. b) oraz pkt ii) lit. c) powinna obejmować odpowiednio proporcjonalne udziały pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności powiązanego zakładu ubezpieczeń i wymogu wypłacalności powiązanego zakładu ubezpieczeń.

Metoda 2: Metoda wymaganych potrąceń

Skorygowana wypłacalność zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe jest różnicą między:

- i) sumą pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe
oraz
- ii) sumą:
 - a) wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe, oraz
 - b) proporcjonalnego udziału wymogu wypłacalności powiązanego zakładu ubezpieczeń.

Aby wycenić pozycje kwalifikujące się do zakresu wypłacalności, udziały w rozumieniu niniejszej dyrektywy są szacowane za pomocą metody praw własności, zgodnie z opcją przewidzianą w art. 59 ust. 2 lit. b) dyrektywy 78/660/EWG.

Metoda 3: Metoda opierająca się na konsolidacji księgowej

Obliczenia skorygowanej wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe dokonuje się za pomocą rachunków skonsolidowanych. Skorygowana wypłacalność zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe jest różnicą między:

pozycjami kwalifikującymi się do marginesu wypłacalności, obliczanymi na podstawie danych skonsolidowanych, oraz:

- a) sumą wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe oraz proporcjonalnych udziałów wymogów wypłacalności powiązanych zakładów ubezpieczeń, na podstawie stóp stosowanych do prowadzenia rachunków skonsolidowanych;
- b) albo wymogiem wypłacalności obliczanej na podstawie danych skonsolidowanych.

Przepisy dyrektyw 73/239/EWG, 79/267/EWG oraz 91/674/EWG mają zastosowanie do obliczenia pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności oraz wymogu wypłacalności na podstawie danych skonsolidowanych.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWY NADZÓR NAD ZAKŁADAMI UBEZPIECZEŃ, BĘDĄCYMI PODMIOTAMI ZALEŻNYMI UBEZPIECZENIOWEJ GRUPY KAPITAŁOWEJ, ZAKŁADU REASEKURACJI LUB ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ MIESZCZĄCEGO SIĘ W PAŃSTWIE TRZECIM

1. W przypadku dwóch lub więcej zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 2, które są podmiotami zależnymi ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim i które mają siedziby w różnych Państwach Członkowskich, właściwe organy czuwają nad spójnym stosowaniem metody opisanej w niniejszym załączniku.

Właściwe organy sprawują dodatkowy nadzór z taką samą częstotliwością, jaką przewidziano w dyrektywie 73/239/EWG oraz 79/267/EWG do obliczenia marginesu wypłacalności zakładów ubezpieczeń.

2. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od obliczenia przewidzianego w niniejszym załączniku względem zakładu ubezpieczeń:
 - jeżeli ten zakład ubezpieczeń jest zakładem powiązany z innym zakładem ubezpieczeń oraz jeżeli jest on uwzględniony w obliczaniu przewidzianym w niniejszym załączniku, wykonywanym dla innego zakładu,
 - jeżeli ten zakład ubezpieczeń oraz jeden lub więcej innych zakładów ubezpieczeń, dla których zostały wydane zezwolenia w tym samym Państwie Członkowskim, mają za zakład macierzysty tę samą ubezpieczeniową grupę kapitałową, zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim oraz jeżeli zakład ten jest uwzględniony w obliczaniu przewidzianym w niniejszym załączniku, wykonywanym dla jednego z innych zakładów,
 - jeżeli ten zakład ubezpieczeń oraz jeden lub więcej innych zakładów ubezpieczeń, dla których zostały wydane zezwolenia w innych Państwach Członkowskich, mają za zakład macierzysty tę samą ubezpieczeniową grupę kapitałową, zakład reasekuracji lub zakład ubezpieczeń mieszczący się w państwie trzecim oraz jeżeli umowa przyznająca sprawowanie dodatkowego nadzoru, o którym mowa w niniejszym załączniku, organom nadzoru innego Państwa Członkowskiego została zawarta zgodnie z art. 4 ust. 2.

W przypadku udziałów sukcesywnych (na przykład ubezpieczeniowa grupa kapitałowa lub zakład reasekuracji będący w posiadaniu innej ubezpieczeniowej grupy kapitałowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim) Państwa Członkowskie mogą stosować obliczenia przewidziane w niniejszym załączniku tylko na poziomie ostatniego zakładu macierzystego zakładu ubezpieczeń będącego ubezpieczeniową grupą kapitałową, zakładem reasekuracji lub zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim.

3. Właściwe organy czuwają nad tym, aby zostały dokonane, na poziomie ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim, obliczenia analogiczne do opisanych w załączniku I.

Ta analogiczność polega na stosowaniu ogólnych zasad i metod, opisanych w załączniku I, na poziomie ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, zakładu reasekuracji lub zakładu ubezpieczeń mieszczącego się w państwie trzecim.

Jedynie do potrzeb obliczenia zakład macierzysty traktowany jest w taki sposób, jakby stanowił zakład ubezpieczeń podlegający:

- wymogowi wypłacalności równej zero, jeżeli jest on ubezpieczeniową grupą kapitałową,
- podstawowemu wymogowi wypłacalności, przewidzianemu w pkt 2.2 załącznika I, jeżeli jest on zakładem reasekuracji, lub przewidzianemu w pkt 2.4. B załącznika I, jeżeli jest on zakładem reasekuracji mającym swoją siedzibę statutową w państwie trzecim,
- wymogowi wypłacalności, określonego według zasad zawartych w pkt 2.4. A załącznika I, jeżeli jest on zakładem ubezpieczeń mieszczącym się w państwie trzecim,

oraz podlega takim samym warunkom, jak te określone w art. 16 ust. 1 dyrektywy 73/239/EWG lub w art. 18 dyrektywy 79/267/EWG w odniesieniu do pozycji kwalifikujących się do marginesu wypłacalności.

4. Brak niezbędnych informacji

Jeżeli właściwe władze nie posiadają z jakiegokolwiek powodu informacji niezbędnych do obliczenia przewidzianego w niniejszym załączniku oraz odnoszących się do zakładu powiązanego mającego swoją siedzibę statutową w danym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, wówczas wartość księgową tego zakładu w zakładzie ubezpieczeń posiadającym udziały kapitałowe jest potrącana od pozycji kwalifikujących się do tego obliczenia, przewidzianego w niniejszym załączniku. W tym przypadku, niezrealizowane zyski związane z tymi udziałami nie mogą być uznawane za pozycję kwalifikującą się do tego obliczenia.